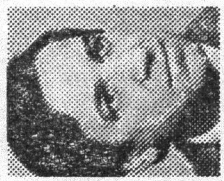

Onkel Dannys religion

KIRKELIG DEBAT

Af Søren Lodberg Hvas domprøvet

Forfatteren eller lyrikeren - vælg selv - Dan Turell har været i byen: Politiken freddag den 14. september. Han er blevet så ædende arrig over et indslag om nyreligiositet, at han må have luft. Arsagen til hr. Turells vrede er nogle udtalelser af docent, dr. theol. Johs. Aagaard, Aarhus. Aagaard hævdede, at hver femte dansker på en eller anden måde havde kontakt med nyreligiose strømninger og bevægelser. Han betegnede mange af de unge som vildførte ofre for kynisk spekulation i deres uopfyldte religion og menneskelige behov. Denne udvikling kan betegnes som et tegn på, at en levende kristen tro og traditionssammenhæng bliver fremmed for flere og flere. Heri ligger en af tidens væsentligste udfordringer til

Folkkirken - eller rettere: til al kristen forkyndelse, undervisning og mission i dag. Indslaget har bragt Dan Turell i harnisk. Med en aggressivitet, som er ligefrem proportional med hans manglende sagskundskab, går han til angreb på Aagaard. Onkel Danny har nemlig selv en religion: Han er talmand for den holdningsløse tolerance, som kun har én trossætning: At det hele kan være ét fedt. Og enhver vælger selv suverænt, hvad der er sandhed, og hvad der er løgn. Dan Turell er blevet ramt på sit ømme punkt: Sin indbildskhed! Han vælger nemlig selv sin religion, siger han. Og den ene religion kan være lige så god som den anden. Med bidende ironi drager den snakkende lyriker en sammenligning: »Se, hvis nu De foretrækker en Tuborg fremfor en Carlsberg, så ville jeg ikke pege fingre ad Dem, og De heller næppe af mig, hvis det var omvendt.« Lige så latterligt er det, hvis en for-mastelig teolog tillader sig at pege på den kristne tro som *sandheden*. Det generer den selvstændige lyriker, som vil være salig i sin ligkiste.

Hans overbærende tolerance rækker endog så vidt, at den omslutter folk, der læser Berlingske! Men tolerancen har alligevel sin grænse: Den gælder ikke en teolog, som står inde for sagsligheden i sit anliggende. Ganske vist har Dan Turell ikke øje for anliggendet. Han tror såmænd bare, at Aagaard er præst i folkekirken og betalt lakaj for at reklamere for en udleveret overtro. Han er - sagt på godt gammelt dansk - et fjols. Nu har Aagaard ganske vist aldrig været præst, men det må naturligvis medgives Turell, at derfor kunne han jo godt være et fjols alligevel. I hvert fald er det et argument, der tæller, det kvalificerer næsten Dan Turell til at blive fast tilknyttet Ekstra Bladets såde 2. Argumentet hører hjemme på den samme mødding, som d ynges op på den side dag efter dag. Hvad angår opfattelsen af, hvem der er fjoliser, nøjes Dan Turell mærkeligt nok ikke med at henholde sig til sin egen mening. gn har også hørt om Søren Kierkegaard. Og derpå præssenteres vi så for endnu et eksempel på det stupide hykleri, der solidariserer sig med Kierke-

gaards angreb på den officielle kristendom uden selv at dele Kierkegaards personlige forudsætning i efterfølgelsen bundthet til den lidende Kristus. Derved fremtræder et hykleri, som er endnu værre end det Kierkegaard angriber: Man bilder sig ind, at man omkostningsfrit kan bruge andres synspunkter uden at ville betale engagementets pris. Og det er just det karakteristiske for onkel Danny: Det er staffage og attitude og snak det hele. Lige så ligegyldigt som problemstillingen, om »De foretrækker en Tuborg fremfor en Carlsberg.« »Vær Piat - og Du skal see, alle Vanskeligheder forsvinde!« (Søren Kierkegaard: Øjeblikket Nr. 9). I sig selv kunne Dan Turells indlæg være ret så ligegyldigt. Men det har alligevel interesse, fordi det eksemplificerer den form for tolerance, der gr' Fanden i den indadvendt passivitet eller forsværge sig med penge, krop og sjæl til en guru afgud, så la' dem da selv om det. De har jo selv valgt! Apropos nyreligiositet: En gymnastiekasse havde beskæftiget sig med emnet. De besluttede sig til at lade det

komme an på en prøve. De konstruerede en ny religion, som de kaldte »Apialkettismen«. Den pegede på, at alle mennesker i deres hjerne havde et område, benævnt »Taupsien«. Herfra styres glæden, kærligheden og venskabets. Hvis »taupsien« bliver rigtigt aktiveret, vil mennesket få en tilværelse i harmoni, fuld af glæde og kærlighed og venskab. Gymnastierne fremstillede plakater og brochurer, gik på Strøget og kontaktede folk. Til deres forbløffelse - og forfærdelse - oplevede de, at mange ikke blot var interesserede, men de var rede til at sluge det hele med hud og hår. En blev endog så overbevist, at vedkommende blev heftigt vred, da det blev afsløret, at »apialkettismen« var bare fup. Jeg har leget med den morsomme tanke, at det kunne være onkel Danny! Til sidst skal jeg ydmygt vedkende mig, at jeg hver måned får min gode løn for at medvirke til, at overleveringen om Jesus fra Nazaret ikke forstummer, men gøres gældende til personlig afgørelse og tro. Og det gør jeg i den rolige forvisning, at hans gode budskab er mere end pengene værd.